

lig kvalificerende Eksamen, f. Eks. candidati magisterii, medens det naturlige vilde være, at de private Skoler fornemmelig søgte deres Lærere blandt de seminariuddannede og kun til Brug for de øverste Klasser ansatte Lærere, der vare udgaede fra Universitetet, snarest vel saadanne, der have taget Skoleembedsksamten med en for Realundervisning appasjet Faggruppe.

Tidspunktet for dette Andragendes Indgivelse skyldes Lov af 24de Marts 1899 om forskellige Forhold vedrørende Folkeskolen. Det staar nemlig klart for alle de Skole-mænd, der virke i den private Realskoles Tjeneste, at denne Lov i højeste Grad vil vanskeliggøre eller snarere umuliggøre det for disse Skoler at knytte duelige Lærere til sig, for saa vidt disse have Udset til offentlig Ansættelse.

Den Tanke, at Lærere, der ansættes i offentlig Skolevirksomhed, skulde kunne drage Fordel af den Tid, hvori de have virket i en privat Skole, ved Anciennitetens Beregning er ikke ukendt her i Landet, idet Lov af 12te April 1892 § 1 d. giver Lærere fra private Latinskoler Ret til, saafremt de ansættes ved en Statskole, at overføre til denne indtil 6 Aars Anciennitet. Ogsaa i andre Lande kendes lignende Forhold, t. Eks. i Prøjsien, hvor den sidste Rønningsslov (af 1897) for Folkeskolens Lærere giver Privat-skolers Lærere Ret til under visse Betingelser at overføre Ancienniteten helt eller delvis ved Ansættelse i den offentlige Almueskole. Ogsaa i Norge er der ved Stortingsbeslutning af 9de Marts 1899 aabnet Lærere, der fra Privatskoler søge til den højere Almen-skole — den offentlige Værds-kole og Middel-skole — Udset til at opnaa visse Alderstillaeg efter den Tid, hvori de have virket i den private Skole.

Andragerne haabe paa, at der til Lov af 24de Marts 1899 maa blive føjet en Tillægsbestemmelse i den angivne Retning, idet det vil gavne til begge Sider. Den offentlige Skole vil i højere Grad end nu høste Fordel af den praktiske Uddannelse, Lærerne ville faa i Privatskolen, og den private Skole vil kunne gøre Regning paa i længere Tid at beholde sine Lærere, naar der ikke for disse vil være forbundet økonomiske Tab ved at knytte sig til den private Virksomhed.

Da der ikke foreligger Svar fra Kirke- og Undervisningsministeren, gør Udvalget ikke Indstilling.

9. Fra Beboere af Engesvang m. fl. Sogne om, at der ved Engesvang Sidespor maa blive oprettet Ekspedition af Vognladninger og Stykgods. (Indbragt den 12te Oktober 1900 af Folketingsmanden for Viborg Amts 3dje Valgkreds, S. L. Th.)

Andragerne henvise til det i forrige Samling indbragte Andragende af samme Indhold som dette (se Tillæg B. for 1899—1900, Sp. 155—56, Folketings-tidenden f. A. Sp. 3302—3312, 3339—40 og 3359—60). De Grunde, som tidligere have talt for Opfyldelsen af Andragendet, ere fremdeles til Stede. Men skulde man finde det formaals-tjenligt at flytte Moselund Station til Engesvang i Stedet for at oprette en Ekspedition der, vil det kun være Andragerne saa meget lærere.

Et Mindretal (N. S. Larsen, Holm og Neergaard) foreslaar at henvise Sagen til Ministeren for offentlige Arbejder.

10. Fra fhv. Portør A. C. Nielsen om en Stadeserstatning en Gang for alle eller en livsvarig Understøttelse af Statskassen. (Indbragt den 13de Oktober 1900 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds, R. M. Klausen.)

Andrageren ansattes som Portør ved Statsbanedriften i 1892 og fik den 8de Oktober 1897 paa Hølstebro Station under Udførelse af sin Tjeneste og paa Grund af Lokomotivførerens Forsømmelse Armen knust, og samme Nat maatte den amputeres. Han henlaa paa Sygehuset indtil ind i Marts 1898. Den 1ste April f. A. blev han ansat